

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد بدین بوم و بر زنده یک تن مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

برگردان از: حمید بهشتی

۱۱ اپریل ۲۰۱۱

آغازگر انقلاب لیبیا

نوشته توماس شمید در روزنامه المانی برلینر سایتونگ – ۱۰ آوریل ۲۰۱۱

به راه انداختن انقلاب را مردی که آنرا به وجود آورد، خود کمتر از هر کس انتظارش را داشت: فتحی تاربل. روز هفدهم فبروری را بلاگ نویس ها و مهاجران لیبیائی به عنوان روز خشم اعلان کرده بودند تا خاطره کشته شدگانی را به یاد آورند که ۵ سال پیش قربانی تیرباران پولیس گشته بودند. آن زمان کاریکاتور محمد، رسول الله در یکی از روزنامه های دنمارکی به چاپ رسیده بود. رژیم لیبیا پس از آن در ۱۷ فبروری سال ۲۰۰۶ تظاهراتی را ترتیب داد که به گونه غیر قابل انتظاری علیه قذافی جهت گرفت. طبق اطلاعات رسمی آنروز ۱۵ تن در اثر تیراندازی کشته شدند که احتمالاً ۲ برابر این شمار واقعیت دارد. این واقعه مربوط به ۵ سال پیش است.

در این بین در کشور همسایه غربی که تونس باشد، اواسط ژانویه، انقلاب یاسمین پیروز شد و در مصر که همسایه شرقی باشد، حسنی مبارک سرنگون گشت. چنین بود که پولیس لیبیا در ۱۵ فبروری، دو روز مانده به روز خشم، برای مبادا، فتحی تاربل را دستگیر نمود، فقط محض پیشگیری. اما به خاطر دستگیری وی مردم در بنغازی دو روز پیش از زمان اعلان شده به خیابان ها ریختند. بدین صورت نا آرامی هائی به وجود آمد که به انقلاب لیبیا منجر گشت.

اکنون فتحی تاربل عضو شورای ملی موقت است که دولت موقت در بنغازی می باشد و ۳۰ تن عضو دارد و فقط نام هفت نفر آنها به اطلاع عموم رسیده است. به گفته تاربل:

"نام سایرین به دلایل امنیتی مخفی است. این را که ارگان مزبور کجا تشکیل می شود مردم نمی دانند. اما آنها تا نیمه های شب ها با هم مشورت می کنند. تاربل برای مصاحبه در سالن پذیرائی هتلی پاسی از نیمه شب گذشته قرار گذاشته است. وی ساعت ۱ آمد و تا ۲ و نیم سخن گفت. او مرد خودداریست و نمی شود گفت دارای کاریزما و شخصیت برجسته می باشد. به هنگام سخن گفتن غالباً به میز مقابل خیره می شود. اما سپس ناگهان شروع می کند به خندیدن و با بشاشیت به صحبت ادامه می دهد.

تاربل سخنگوی خوبی بوده، وکیل مدافع است. ترقی او از ۲۰۰۸ آغاز شد. آن زمان او به پشتیبانی وابستگان یک کشتار جمعی پرداخت که ۱۲ سال پیش صورت گرفته بود. در ۲۹ جولای ۱۹۹۶ قذافی به دنبال یک قیام در زندان

تربپولی ۱۲۷۰ تن را اعدام کرده بود. بسیاری از آنها اهالی بنگازی بودند. خود وکیل مدافع مزبور یک برادر، یک شوهر خواهر، یک پسر عمو و ۵ تن از دوستان نزدیکش را از دست داد.

قتحی تاربل متولد ۱۹۷۲ در بنگازی، در یکی از خانواده های پائین اجتماع می باشد. پدرش تابستان ها بستنی فروشی و در زمستان ها ساندویچ فروشی می کرد. وی می گوید:

"سه ماه پس از فوت پدرم دو برادرم را دستگیر کردند. من تازه ۱۶ ساله شده بودم و سرپرست خانواده گشتم. برادرهایم را به زندان تربپولی می برند. خود او نیز از ۱۹۹۸ تا ۲۰۰۰ به خاطر ارتباط نزدیک با مهاجرین که البته صحت ندارد، زندانی بود.

او در سال ۲۰۰۸ پس از این که وکیل دادگستری شده بود، دفاع از بازماندگان قربانیان قیام ۱۹۹۶ زندانیان را بر عهده گرفت. آنها به زودی روزهای یکشنبه در حالی که عکس های شوهران و پسران تیرباران شده شان را در دست داشتند، در مقابل ساختمان دادگاه در مرکز پایتخت به اعتراض برخاستند. جریمه این بی باکی آنها این بود که برخی خودشان به زندان افتاده، برخی بیکار شدند و همگی تحت فشار قرار گرفتند. غالبا این فشارها علیه تمامی افراد خانواده ها صورت می گرفت.

با اینحال کم کم حقایق کشتار مزبور آشکار گشت:

زندانیان، به ویژه اسلامگرایان که برخی از آنها از جهاد یعنی مبارزه مسلحانه حمایت می کردند و نیز کمونیست ها و چپی های افراطی که همگی خواهان بهبودی شرایط زندان و فزونی اوقات ملاقات شده بودند، قیامی را سازماندهی کرده و یکی از افراد پولیس را که به جهت شکنجه زندانیان بسیار مشهور بود، به گروگان گرفته و سرانجام کشته بودند. قذافی با خواسته های آنها موافقت نمود و زندانیان نیز به سلول های خویش بازگشتند. پس از دو روز آنها همگی اعدام شدند: ۱۲۷۰ کشته عرض یگروز.

در این میان رژیم به قتل های مزبور اعتراف نموده است. دولت ۲ سال پیش توافق نمود، برای هر نفر از کشته شدگان ۲۰۰ هزار دینار دیه بپردازند که معادل ۱۲۰ هزار یورو می شود. تاربل می گوید:

"من ۲۱۱ خانوار اهل بنگازی را وکالت می کردم. قریب ۶۰ درصد آنها پذیرفتند. ولی خود این وکیل مدافع آن را رد کرد. "من می خواهم بدانم چه کسی برادرم، شوهر خواهرم، پسر عمویم و دوستانم را اعدام کرده، چه کسی گواهی اشتباهی فوت آنها را صادر کرده و چه کسی به ما دروغ گفته است". بسیاری از زنان سالها امیدوار بودند که قذافی شوهران و پسران آنها را عفو خواهد کرد، اما چنین که تاربل گزارش می کند، امید آنها واهی بود. "دختر برادرم تازه دو ساله شده بود که او را دستگیر کردند و هرگز نتوانست به او پدر بگوید.

۵ بار تاربل پشت میله های زندان بوده است. هنگامیکه در ۱۵ فبروری امسال او را مجدداً دستگیر کردند، بستگان قربانیان کشتار ۱۹۹۶ جلوساختمان بازداشتگاه دولت محلی تجمع کرده و علیه رژیم شعارهایی را سر دادند. دم به دم جوانان بیشتری به آنها می پیوستند. پولیس در مقابله با آنها از گاز اشک آور استفاده نمود و سرانجام وکیل مدافع مزبور را آزاد نمود. اما موج اعتراضات دیگر آرام نشد. طولی نکشید و پولیس از اسلحه گرم استفاده کرد. این نیز موثر واقع نگشت. سربازان ارتش قذافی به تظاهرکنندگان پیوستند و درگیری های مسلحانه صورت گرفت. نیروهای ویژه قذافی مجبور به ترک سربازخانه های خود در بنگازی گشته و انقلاب منجر به جنگ شد.

کمیته مردمی منحل و سپس شورای ملی موقت تشکیل گشت که توسط مصطفی عبدالجلیل رهبری می شود. وی وزیر کشور قذافی بود که ۶ روز پس از آغاز قیام کابینه را در بنگازی ترک کرده، به ملت پیوست. تاربل وکیل مدافع که تازه سیاستمدار شده است در دولت موقت مسؤول امور جوانان گشته است. وکیل مدافع مزبور برای این

جوانان پر دل و جرأت و جان بر کف که برای آزادی جنگیده و در قسمتی از لیبیا آنرا به دست آورده اند احترام بسیار قائل است. او اکنون قصد دارد به جنگ ادامه دهد تا قذافی برود. و آنگاه؟ "سپس ازدواج خواهم کرد و دارای فرزند خواهم شد". آرزوی فتحی تاریل اینست که یک زندگی کاملاً عادی را در آزادی و با کرامت انسانی داشته باشد.

<http://www.berlinonline.de/berlinerzeitung/archiv/.bin/dump.fcgi/۲۰۱۱/۰۴۰۹/tagesthema/۰۰۲۰/index.html>